

tage Næringsbevis. Det er der ingen Bestemmelser om i dette Lovforslag; der trænge vi til Bestemmelser; og jeg vil bede det eventuelle Udvalg have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Maaske har man lagt Mærke til, at Højesteret i Forgaars slog aldeles igennem med Hensyn til disse Vinforretninger her i København, som ofte ere indrettede paa den Maade, at det er den virkelige Leverandør, Vinhandleren, der faar fat i en Restauratør, i hvis Navn det hele skal gaa, medens det i Virkeligheden er det rene Proformaværk, hvad Højesteret ogsaa har statureret. Hvis vi nu altsaa skulle gaa videre med dette Lovforslag, hvad jeg antager er de Herrers Mening at gøre, vil jeg rigtignok anbefale et eventuelt Udvalg at tage denne Side af Sagen under Overvejelse, netop efter den Maade, hvorpaa det andet Ting har stillet sig til Sagen, og som selvfølgelig ikke er motiveret eller foranlediget ved nogen Mangel paa Interesse for Købstædernes Forhold. Det har man ikke Lov til at sige eller blot at mene, men den har formodentlig været foranlediget ved, at der har været saa divergerende Anskuelser, at man ikke har kunnet komme ud af Stedet. Naar det er saaledes, skulde et eventuelt Udvalg ikke særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa at give en hel Kodifikation af Næringslovgivningen, saaledes at Loven af 1857 i sine vigtigste Bestemmelser bliver ophævet ved denne Lov. Man skulde hellere se at pille de væsentligste Bestemmelser ud, hvorefter der kunde antages at opnaas Enighed, og saa se at blive enig derom. Hvad man saa giver de næringsdrivende i Købstæderne, bliver maaske ikke noget stort, men saa gør man ikke det, som det ærede Medlem for 6te Kreds advarede imod, saa bereder man dem ikke Skuffelser, og saa kan man maaske faa en praktisk lille Lov ført igennem i denne Rigsdagssamling, som maaske kan gøre en Del Gavn. Alt andet Arbejde tror jeg vil være ørkesløst. Naar man skal ud at køre og spænder en Hest foran Vognen og en bag og lader dem trække hver i sin Retning, kommer man ikke ud af Stedet og risikerer til Slut at falde i Grøften. Men naar man ikke kan faa dem til at trække sammen for den store Vogn, kan man dog maaske med en lille let Vogn komme lidt i Gang, komme lidt ud af Stedet. Jeg vilde egentlig helst foreslaa, at man endte Sagen med en Dagsorden — jeg holder nu ikke af at foreslaa Dagsordener og kan det heller ikke i dette Tilfælde; jeg tror dog, det vilde være det

mest praktiske — og anmode den højt-ærede Indenrigsminister om i denne eller næste Samling at fremkomme med et Lovforslag, indeholdende en Del af de Bestemmelser i dette Lovforslag, hvorefter man kan vente at opnaa Enighed, saaledes at vi virkelig kunde faa et Resultat ud af det. Jeg beklager det kommende Udvalg; og jeg haaber da, at jeg ikke skal have Fornøjelsen at være Medlem af det, thi det vil komme til at gøre et Arbejde, som maaske vil blive meget stort, men efter min Mening vil blive ganske ørkesløst.

Stilling: Jeg skal ikke nægte, at den sidste ærede Talers Slutningsbemærkning ikke var meget oplivende eller trøstende for dem, som tro, at der maaske kunde komme et Resultat for Næringslivet ud af dette Lovforslag, men det gaar heldigvis ikke altid til, som Præsten prædiker. Den Gang det lykkedes afdøde Minister Ingerslev at faa Rigsdagen til at bevilge et Beløb til Nedsættelse af Næringslovkommissionen, gik der ligesom et fornyet Haab gennem de næringsdrivende omkring i Danmarks Købstæder. De tænkte, at der nu dog var en lille Udsigt til, at Rigsdagen en Gang vilde tage sig lidt af dem, der hidtil have været meget stiftmoderlig behandlede. Jeg tror, at det var med nogen Ret, at de næringsdrivende i Købstæderne nærede det Haab, at der maatte komme et godt Resultat ud af Kommissionens Arbejde. Det viste ogsaa den Interesse, der fra hele Landet vistes Kommissionens Arbejder. Møde paa Møde blev afholdt hele Landet over. Overalt udtalte man sig i Tilslutning til de Punkter, der vare fremsatte fra Regeringen til Kommissionens Behandling. Der indkom mangfoldige Adresser netop i Retning af Kommissionens Flertals Standpunkt. Det viste sig i hvert Fald, at man i de næringsdrivendes Kreds troede, at der nu var Haab om Forbedringer, at det ikke skulde gaa, som den sidste ærede Taler sagde, at man kvaksalvede saa længe, at man gik helt under. Det kan være, at dette Haab bliver skuffet. Det er jo ikke den første Skuffelse, de næringsdrivende i Købstæderne lide, og vi kunne ogsaa tage dem paa Landet med, da de for største Delen have sluttet sig til de første og ere enige med dem i de fleste Punkter. De have ogsaa lidt Skuffelser i den Retning. Naar der fremhæves, at Grunden til Modstanden særlig er den, at vi ville skruer Udviklingen tilbage, gaa 40—50 Aar tilbage, saa er det jo slet ikke Tilfældet. Det er netop i disse Dage 50